

АЖОЙИБ КИЁС

15:43 / 28.04.2017 4337

Қуйидаги воқеани ислом оламининг кўзга кўринган ёзувчиларидан бири Абдулмалик Қосим ўзининг бадий асарлар китобида келтириб ўтган. Бугун ана шу ходисага эътиборингизни қаратар эканмиз, хулоса чиқариб олишни ўзингизга қолдирамиз.

... Жорж, тўладан келган, баланд бўйли, кенг елкали, 50 ёшдан ўтиб қолган америкалик киши, у соғлом ва ҳаракатчан. У Вашингтоннинг шимолида жойлашган кичик бир шаҳарда яшайди. У катта шаҳарлардаги мўл-кўлчилик, фаровонлик ўзига жалб қилишига карамасдан дарё бўйида жойлашган шаҳарчасини жуда севади. У куни билан тижорий ишлари билан банд бўлади. Кечга яқин уйига хотини, икки қизи ва бир ўғлининг хузурларига қайтади. Бўш вақтларини улар билан ўтказади. Ўғли фарзандларининг тўнғичи бўлиб, у ҳозир 11-синфни тамомлаб дорулфунунга кириш арафасида турибди.

Зул-Хижжа (қурбонлик) оғи яқинлашгач Жорж хотини ва фарзандлари билан биргаликда Зул-ҳижжа оғи кирганини билиш учун оммавий ахборот воситаларини кузата бошладилар. Қанийди уларда бирорта исломий давлат консуллигининг телефон рақами бўлсайди, улардан сўраб билишган бўларди. Бу ишнинг улар учун аҳамияти катталиги ва барчаларининг қурбон ҳайитини интиқлик билан кутаётганликлари сабабли улар ишни шундай таксимладилар: Жорж радиони, хотини фазоий телеканалларни кузатадиган бўлди. Ўғил эса интернетдаги исломий саҳифаларнинг унисини кўйиб, бунисини очарди. Ва ниҳоят Жорж қурбонлик оғи кирганини радиодан эшитиб қувониб кетди ва "бу кеча радио жуда тиниқ ишляпти", деб қўйди.

Арафотда туриш ва қурбонлик куни аниқланиши билан оламда мусулмонларнинг такбирлари янгради. Жорж ҳам ўз ўрнида байрамни яхшилаб нишонлашга астойдил киришди. Эртасига пешиндан кейин бир йилдан бери тўплаган пулини олдида, шаҳарнинг шарқидаги катта бозорга отланди. Чунки тирик қўйни фақат ана шу бозордангина топса бўлади, холос. Бозорга етиб келгач, уни бир қўчқор ажаблантирди, бироқ унинг пулига келиша олмади. У анча қиммат эди, қўлидаги пули бунга етмасди. У яхши қўчқор сўйиш суннат эканини биларди. Шунинг учун айнан шу

қўчқорни олишга қарор қилди ва банк ҳисобидан пул чиқариб олиш учун яқинроқдаги банкка борди. Етарли пулни чиқаргач қўчқорни сотиб олди ва ўғлининг ёрдамида уни машинасига юклади. Уйга қайтдилар. Жорж йўлда борар экан қўчқорни суннатга биноан ўз кўли билан сўйишни, исломий қоидаларни жойига келтиришни хаёлидан ўтказди. Қўчқорнинг маъраши борган сари кўтарилиб борарди. Унинг беш ёшли қизчаси ширин овози билан қўчқорга маърашда тақлид қиларди:

"Дадажон хайит қандай гўзал-а? Ўғил болаларсиз фақат қизлар билан ўйнаймиз, доира чалиб исломий қўшиқлар айтаммиз. Сизлар билан мен ҳам ийд намозини ўқийман, янги кўйлагимни кияман ва хижобимга ўранаман!!! Ахир мен катта бўлиб қолдим-ку. Ох, қурбон ҳайити қандай яхши-я! Ўз қўлимиз билан қўй гўштини бўлақларга бўламмиз, қўшнилариммизга тарқатаммиз, қариндошлариммизни зиёрат қиламмиз, аммамларникига борамиз. Қани энди ҳар куни хайит бўлса..."

Ҳамма завқ билан унинг сўзига қулоқ соларди. Йўлда кетаркан Жорж орқага ўгирилиб қўчқорга яна бир назар ташлаб қўйди. Қўчқор суннатда айтилган сифатларга тўла мувофиқ, икки кўзи яхши, қулоғи ва оёқлари бус-бутун эканлигини кўриб янада қувончи ортди.

Уйга етиб келишгач хотини шошиб чиқа туриб деди: "Жорж, қўйни учга тақсимлаш суннатга мувофиқ экан: учдан бирини фақир-мискинларга тарқатаммиз, учдан бирини қўшнилариммиз Давид, Элизабет ва Моникаларга берамиз, қолган учдан бир бўлагини эса ўзимизга олиб қоламиз."

Улар қўйни сўядиган вақтда қиблани излашди ва Саудия Арабистони тарафни тахмин қилишди. Жорж қўйни қиблага қаратиб, пичоғини қўлига олди ва қўйни сўйди. Сўйиб бўлгач, хотини суннатга кўра уни учга бўлди. Хотини жуда шошилиб, тез-тез ҳаракат қиларди, Жорж аччиғидан овозини кўтариб, юзлари қизариб, ғазабнок ҳолатда: "Қани тез-тез бўлмайсанларми, ахир бугун якшанба-ку, черковга боришимиз керак!".

Жорж черковга боришни асло тарк қилмас эди, ҳаттоки у хотини ва болаларини ҳам ўзи билан бирга олиб борарди".

... Ҳикоя шу ерга етганда ўтирганлардан бири ҳикоячидан сўради: "Хой биродар, нималар деяпсиз, Жорж мусулмонми ўзи?! Ёки насронийми?! Агар у мусулмон бўлса, нима учун черковга боради?!". Ҳикоя қилувчи унга қарата: "Йўқ, Жорж, унинг хотини ва болалари - уларнинг ҳаммаси насроний динидалар - улар куфр аҳлидирлар! Улар Ёлғиз Аллоҳга ва Унинг

расулига иймон келтирмайдилар. Балки, Худони учта деб даъво қиладилар, Аллоҳ ва расулига кофирдирлар."

Мажлисда ғала-ғовур бошланди, шовқин-сурон кўтарилди. Улардан бири одобсизларча деди: "Хой Аҳмад, бизларни алдама, Жорж ва унинг оиласи бу ишни қилишига ким ишонади? Хеч жаҳонда кофир ҳам ислом маросимларини бажарадими? Э, бўлмагур гапни қўйсангчи, қанақасига у хайитни байрам килсин?".

Шунда ҳикоячи ўзини химоя қила бошлади: "Эй биродарлар нимага ишонмайсизлар? Бир насроний бизнинг исломий байрамимизни нишонласа нишонлабди-да. Муслмонлар ичида кофирларнинг байрамини нишонлаётганлар озми?! Муслмонлар кофирларнинг байрамларини нишонлаганида, нега кофирлар муслмонларнинг байрамини нишонламасин?! Вахоланки, муслмонлар туғилган кун, сакқизинчи март, янги йил ва шунга ўхшаш куфр аҳлининг байрамларини нишонлашяпти-ку!!!

Демак, Жорж ва унинг оиласи хайитни байрам қилишидан ажабланишга ҳожат йўқ. Агар сизлар Жоржнинг ишидан ажабланаётган бўлсангизлар, мен муслмонларнинг ишларидан ажабланмоқдаман. Уларнинг холига каранглар, тобелик ва мағлублик шу даражада ҳам бўладими?!"

Мажлисда яна овозлар кўтарилди, ҳамма Аҳмадга ҳужум қила кетди. Шунда Аҳмад уларга қарата: - Илтимос, менга қулоқ тутинглар. Мен сизларга ҳозир бошқа бир, сизлар ишонадиган ҳикояни айтиб бераман, - деди: - Мана бу Муҳаммад, юртимизнинг ўғлонларидан бири, отаси унга яхши ният билан пайғамбаримиз Муҳаммад саллоллоҳу алайҳи ва салламнинг исмларини қўйган. Янги йилга бир ҳафта қолганда Муҳаммад бозорга борди, арча сотувчидан одам бўйи келадиган "арча" ва уни безатиш учун бир қути ўйинчоқлар сотиб олди. Йўл-йўлакай янги йил базми учун керакли нарсаларни харид қилди, "шампанский" олишни ҳам унутмади. Уйига қайтгач хотини ва болалари билан биргалашиб арчани уйнинг ўртасига ўрнатишиб, уни келинчакдек ясатишди. Улар сабрсизлик билан кун санай бошладилар, ва ниҳоят календарнинг "31 декабр" деб ёзилган варағи пайдо бўлди. Шу кеча уларникига Муҳаммаднинг ака-укалари хотин ва фарзандлари билан Янги йилни кутиб олиш учун келишди. Тунги соат ўн иккига ўн беш дақиқа қолганда эшик қўнғироғи чалинди, Муҳаммаднинг катта ўғли Абдуллоҳ эшикни очди. Абдуллоҳ келган азиз меҳмонларни кўриб хурсандлигидан қичқириб юборди:

"УРА-А!! Қорбобо ва қорқиз келди..."

Қорбобо ва қорқиз базмга кўшилдилар ва хаммани янги йил билан табриклаб, кичкинтойларга совғалар таркатишди. Қорбобо ва қорқиз кўшни бинода яшайдиган Абдулқодир ва Фотималар экан...

Хўш бунга нима дейсизлар?,- деди Ахмад ҳикоясини тугатар экан. Мажлисдагилар хижолат бўлганларидан бошларини кўтара олмай жим қолдилар... Ахмад қўлини бир силтаб қўйди-да сўзида давом этди: - Мен Америкада 10 йилдан ортиқ яшадим, бирорта кофирнинг мусулмонларга хос байрамни нишонлаганини кўрмадим. Улардан бирорталарини бизнинг байрам ва муносабатларимиз ҳақида сўраганини ҳам кўрмадим. Байрамлар диннинг зохирий шиорларидандир. Ҳар бир мусулмон ва муслима ушбу ҳадисни ёдда тутсин: "Кимки бирор кавмга ўзини ўхшатса, бас, у ўшалардандир."